

volledig in **kleur**

Kapitein Onderbroek

en de **turbulente**
terugkomst van het
Turbo 2000 toilet

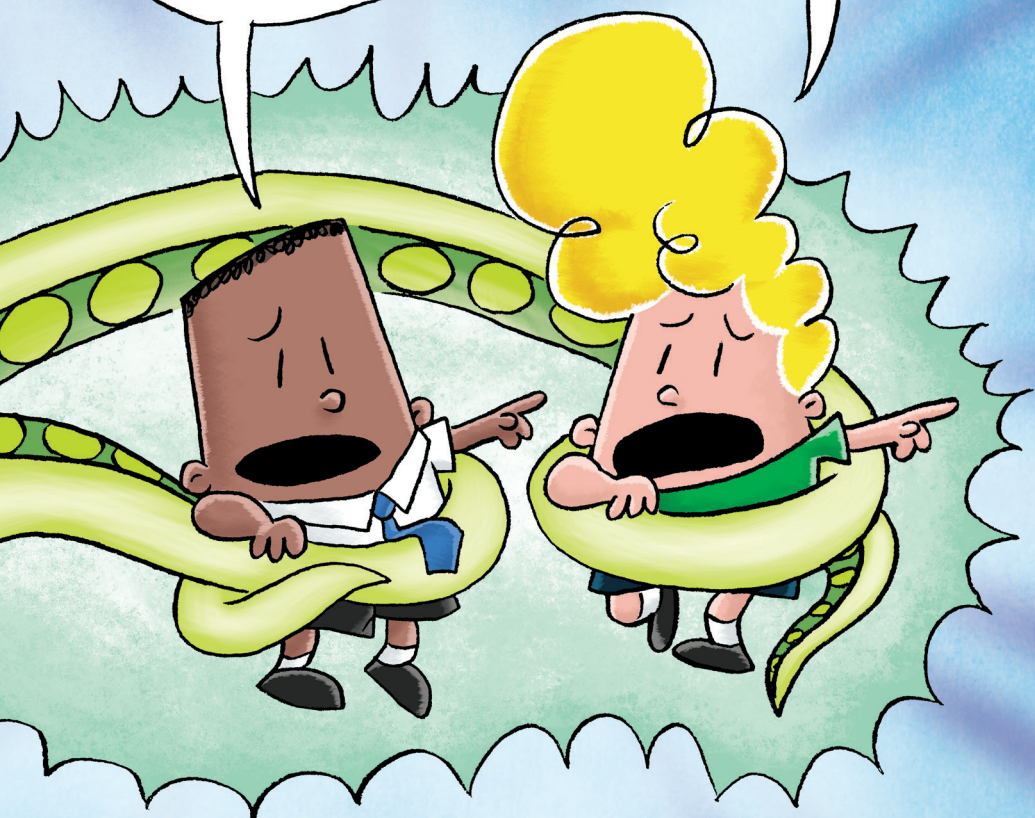

Het elfde Kapitein Onderbroek-avontuur

door **DAV PILKEY**

Hallo allemaal.
We zijn terug.
En we hebben
zoals gewoon-
lijk weer MEGA-
problemen.

In deze strip
Lees je ons
verhaal tot
nu toe.

De waarheid, de hele waarheid en
niets anders dan de waarheid

over **KAPITEIN
ONDERBROEK**

Er waren s twee
coole jongens:
Sjors en
Harold.

Wij zijn
kanjers,
joh!

IK
ook!

maar ze had-
den een gemeen-
schoolhoofd
meneer Krupp.

Bla-di-bla-
di-bla-
bla-
bla!

Meneer Krupp
wilde sjors en
Harold sjanteere.

Nu heb
ik jullie!

VIDEO
BEWEIS

Dus hiphiti-
seerde Sjors
en Harold
m.

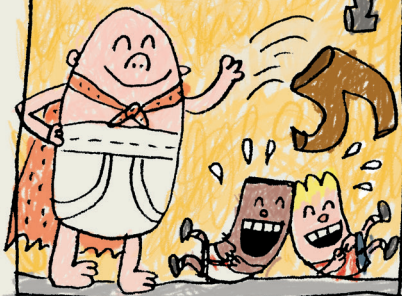
Dacht 't
niet!

Ze lieten m denken
dattie Kapitein
Onderbroek was!

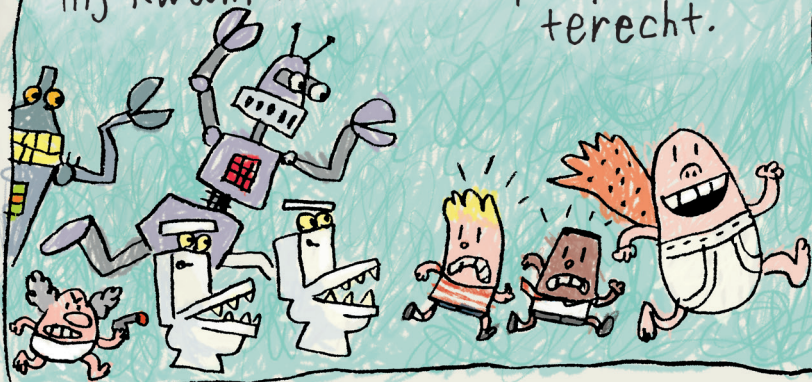
Eerst was t
grappig...

maar toen ging hij een beetje
te ver!

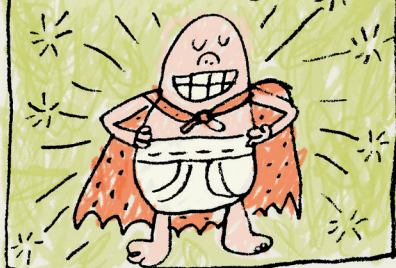
Hij kwam in allerlei ~~penarie~~ penarie
terecht.

Op een dag dronk
hij alien super-
krachtsap...

...en kreeg hij
egte
superkrachten.

wat hem nog meer penarie bezorgde.

als meneer Krupp
iemand met z'n
fingers hoort
knippen...

...wort hij
kapitein
onderbroek.

Tra-La-
Laaaa!

en als je water
over Kapitein
Onderbroeks hoofd
gooit...

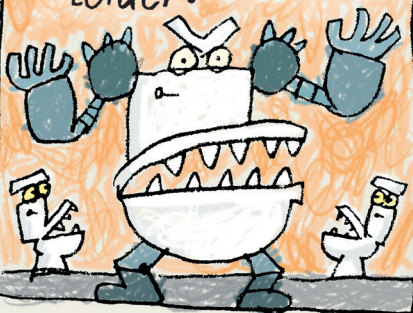
Wort hij weer
die gemene
meneer Krupp.

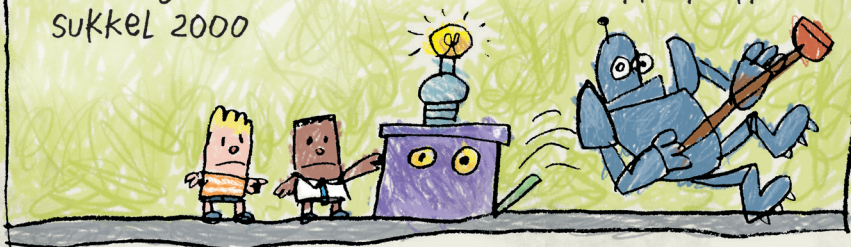
Op een keer vielen
de pratende plees
wan.

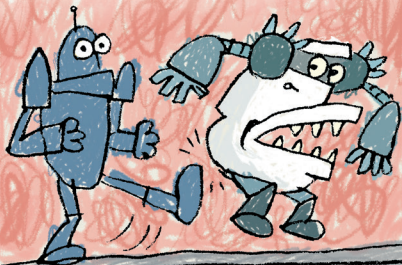
Het Turbo 2000
Toilet was hun
leider.

Sjors en Harold gebruikten een rare masjiene
om een goede robot te maken: de Opperplopper.
sukkel 2000

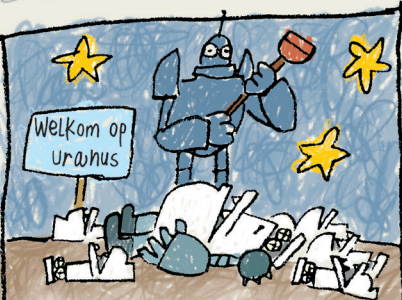
De opperplopper sloeg
het Turbo 2000 Toilet
in mekaar

en vloog hem
naar Uranus.

Welkom op
Uranus

Daar bleven ze
een heele tijd.

Een andere keer
maakte de wedgie-
wreker 2 robots.

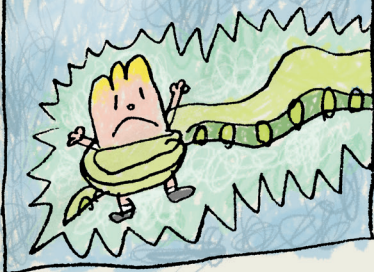

Een daarvan schopte
een bal de ruimte in.

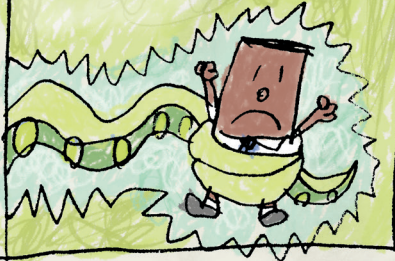
Hebben die
dingen wat met
mekaar te
maken

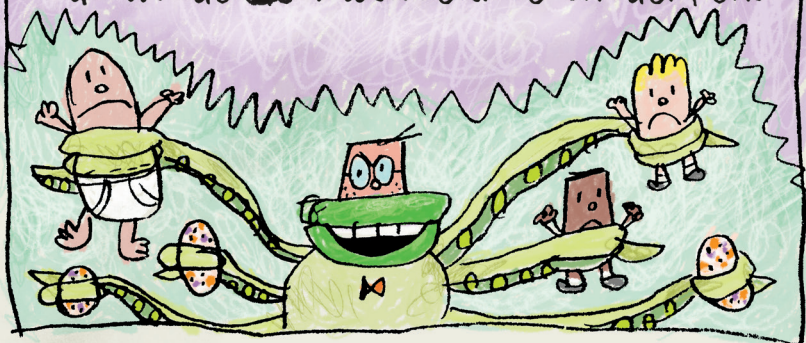
Daar komen onze helden zo achter!

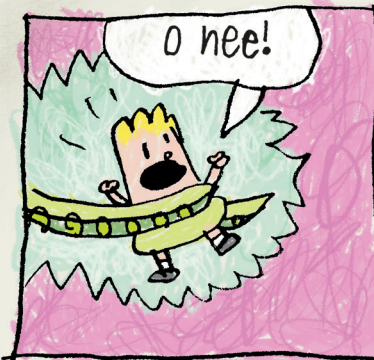
Want op dit moment...

Rijzen ze achteruit door de tijd om de wrede ~~de~~ waarheid te ontdekken!

O hee!

Daar gaan we weer!

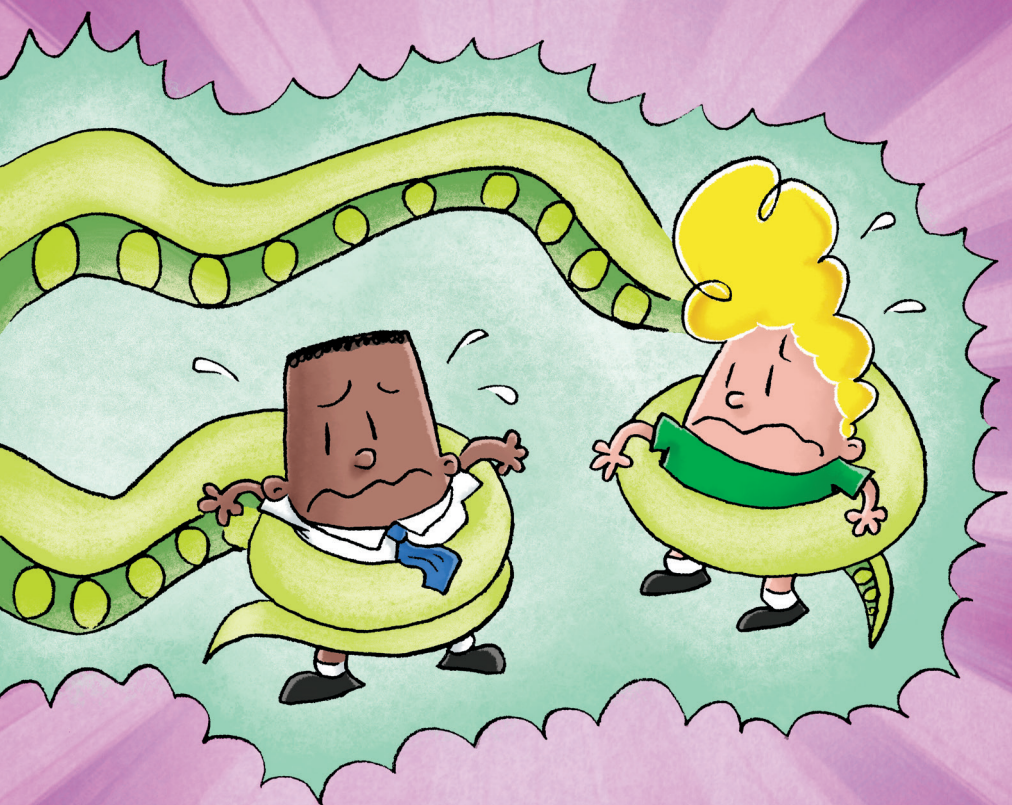

© Boomhut Strips

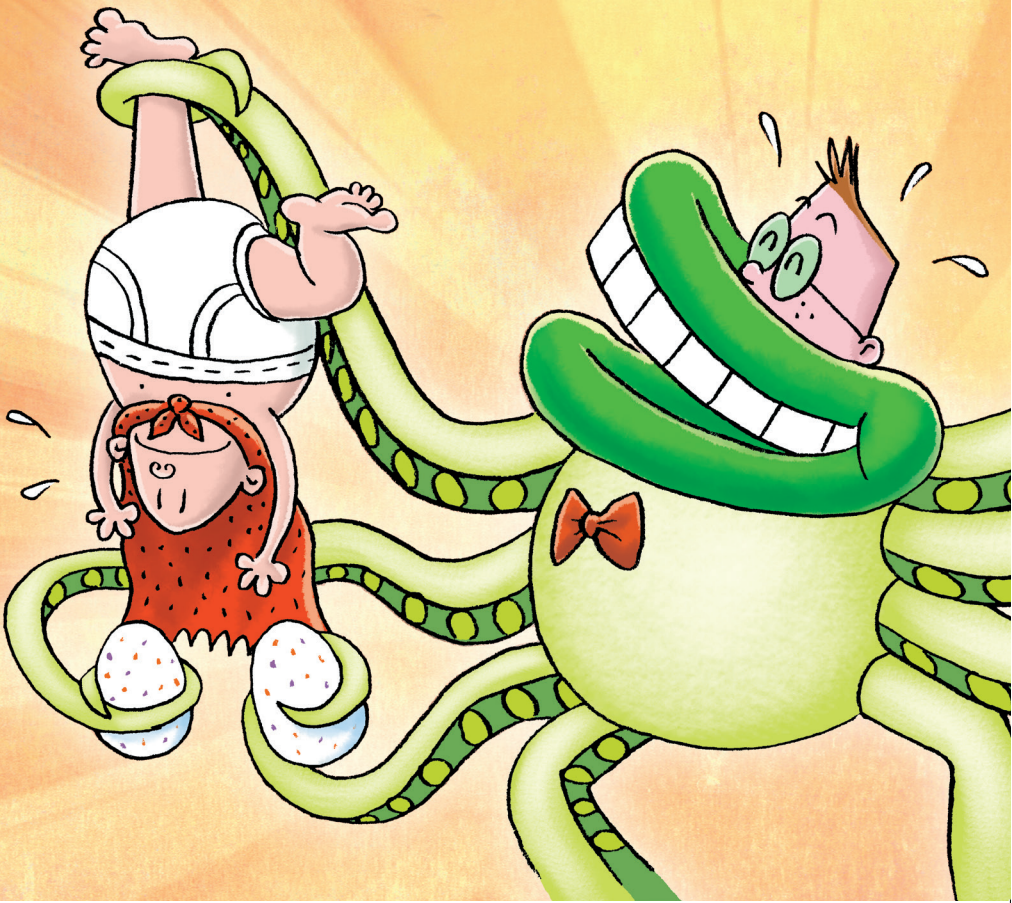
HOOFDSTUK 1

SJORS EN HAROLD

Dit zijn Sjors Baard en Harold Hutje. Sjors is de jongen links met de stropdas en de stekeltjes. Harold is de jongen rechts met het T-shirt en het beroerde kapsel. Onthoud dat.

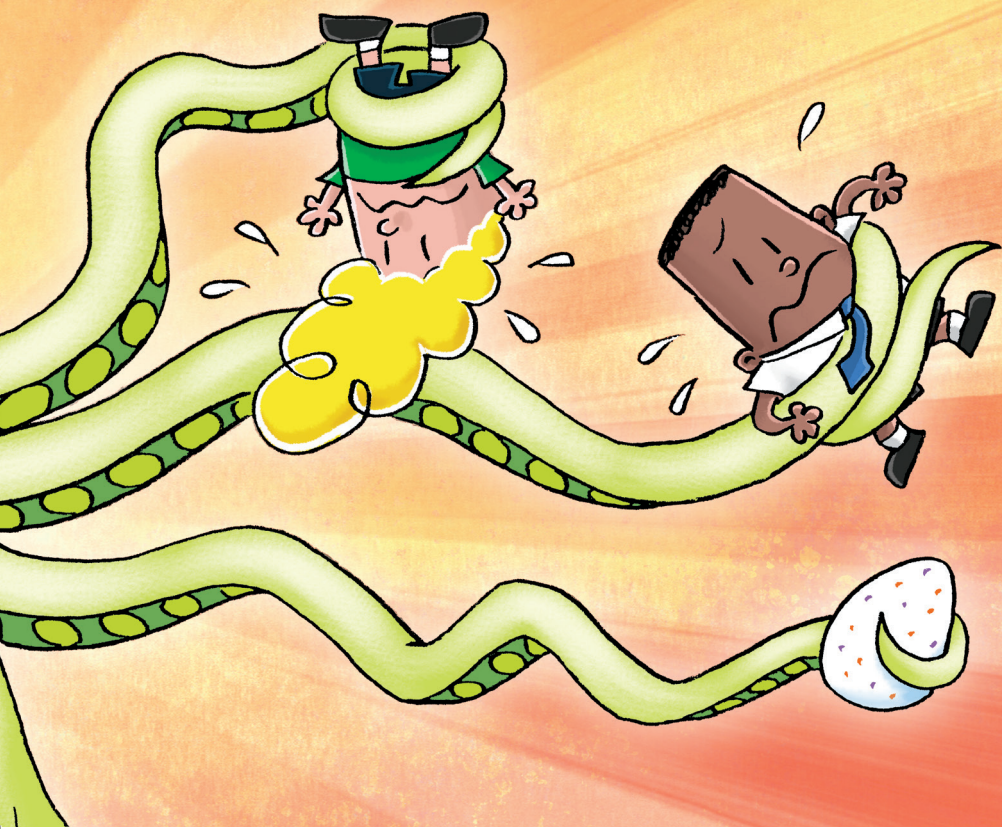
Maak je geen zorgen als je in de war bent over wat hier gebeurt. Zij zijn ook in de war. Sjors, Harold en Kapitein Onderbroek hadden namelijk net een geweldig avontuur achter de rug dat was begonnen in het dinotijdperk en was geëindigd bij hun school... dertig jaar in de toekomst. En dankzij Melvin Snuiter (het klikspan-genie) en zijn lichtgevende, tijdreizende robotinktvis den-derden ze nu allemaal terug in de tijd. Een heel, heel, heel eind terug naar die saaie, ouderwetse periode die we kennen als het nu.

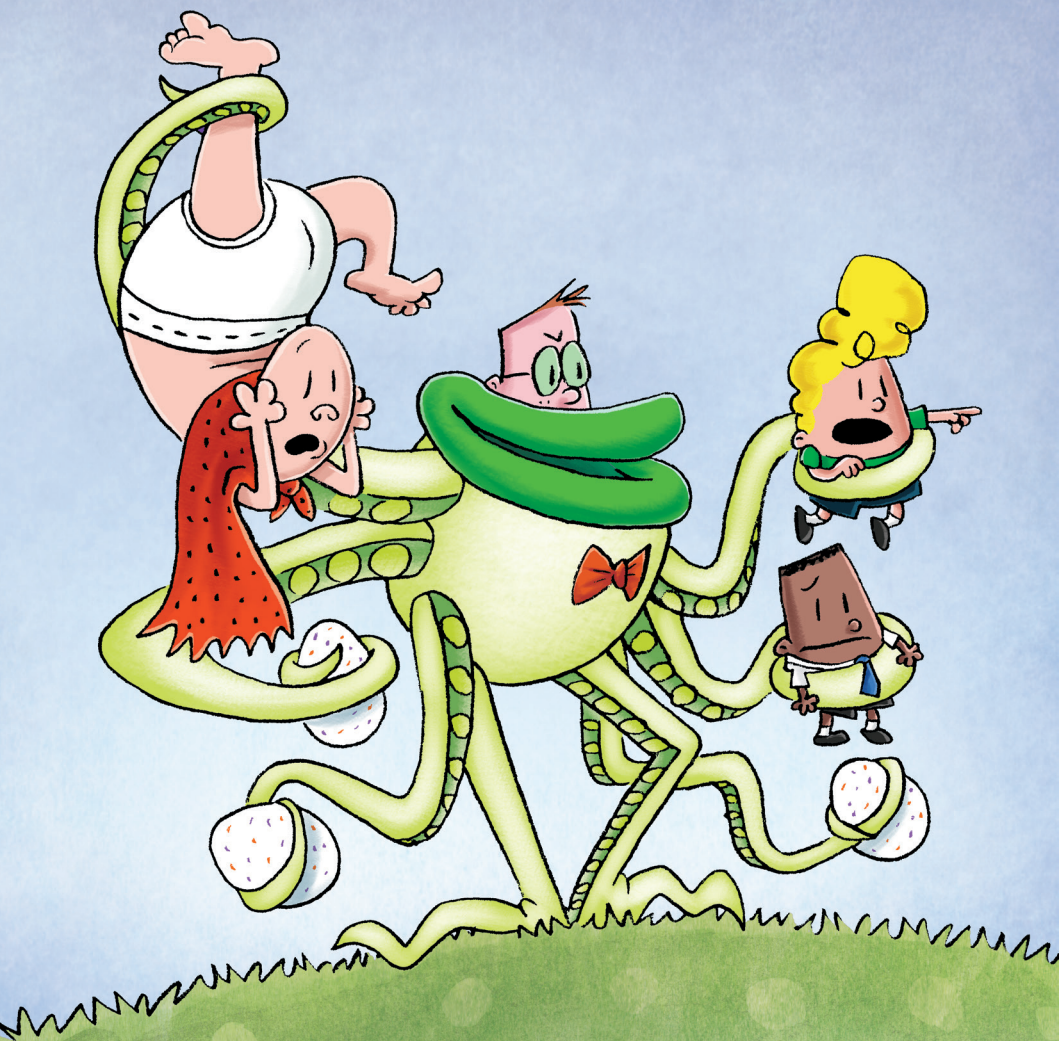

O, bijna vergeten. Drie eieren met paarse en oranje stippen reisden met ze mee. Die waren gelegd door hun pterodactylus Toostie die net samen met hun andere huisdier – Sulu, de bionische hamster – de planeet had gered en tegelijkertijd al het leven had geschapen dat we kennen.

Zie je? Dat was toch helemaal niet verwarrend?

Melvins lichtgevende, tijdreizende robotinktvis zoefde met een duizelingwekkende opvolging van knipperende plaatjes door de tijd, terwijl er dertig jaar achterstevoren langsflitste.

Toen stond alles opeens stil. Sjors en Harold keken om zich heen.

‘Hé,’ zei Harold. ‘We zijn nog steeds hier op school.’

‘Klopt,’ zei Melvin. ‘Alleen is het nu dertig jaar en één dag eerder.’

'Hé, kijk.' Sjors wees naar de school. 'Daar is Piepie met zijn robotbroek.'

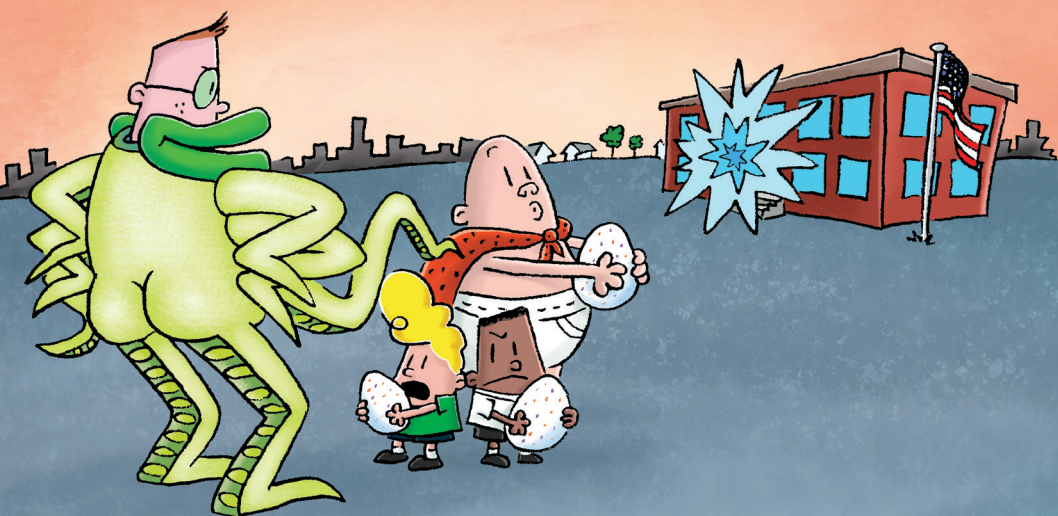
'Niet weer,' kreunde Harold.

'Rustig maar,' zei Melvin toen er een groen licht door het raam van de bibliotheek flitste. 'Jullie kijken naar iets wat gisteren is gebeurd, weet je nog?'

'O ja,' zei Harold. 'We waren daar in de bibliotheek. We waren net verdwenen in de paarse plee!'

'Precies,' zei Sjors. 'En Piepie komt achter ons aan. Hij kan nu elk moment vertrekken.'

Opeens kwam er een knetterend, blauw licht uit de robotbroek, en voordat je ‘warrig verhaal’ kon zeggen was hij verdwenen in de voormiddagnevel.

‘Oké,’ zei Melvin. ‘Jullie zijn er. Oost west, thuis best! Neem jullie geliefde eieren mee en ga!’

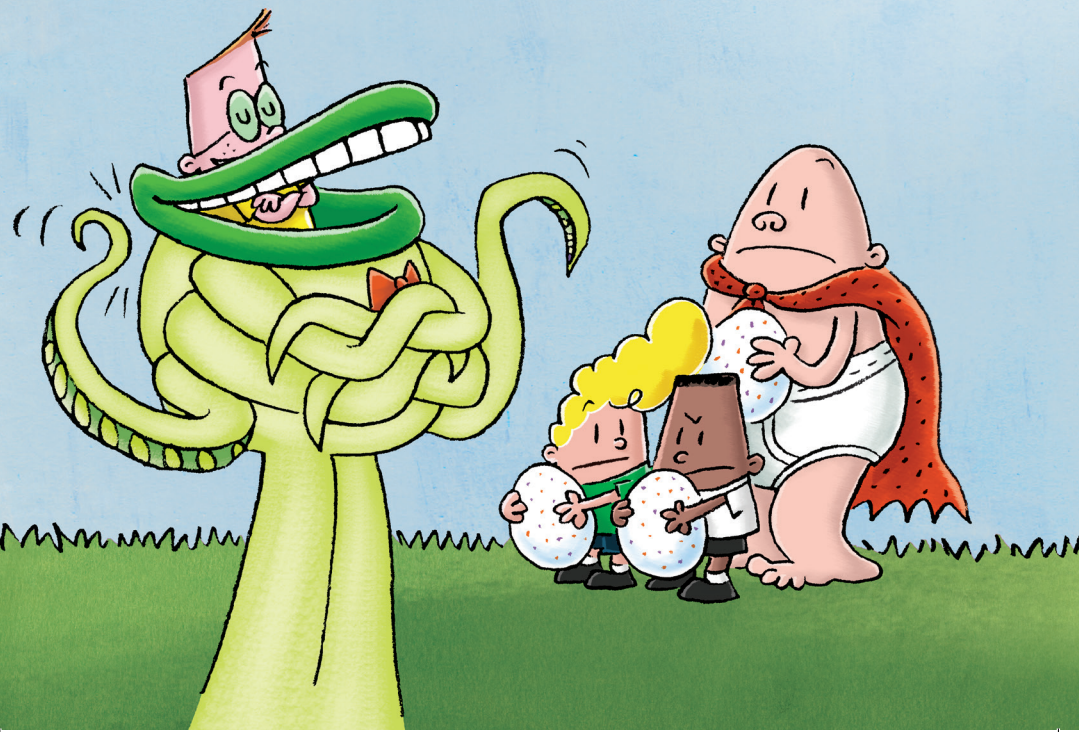
‘Wacht eens even,’ zei Sjors. ‘Zit de politie nog steeds achter ons aan?’

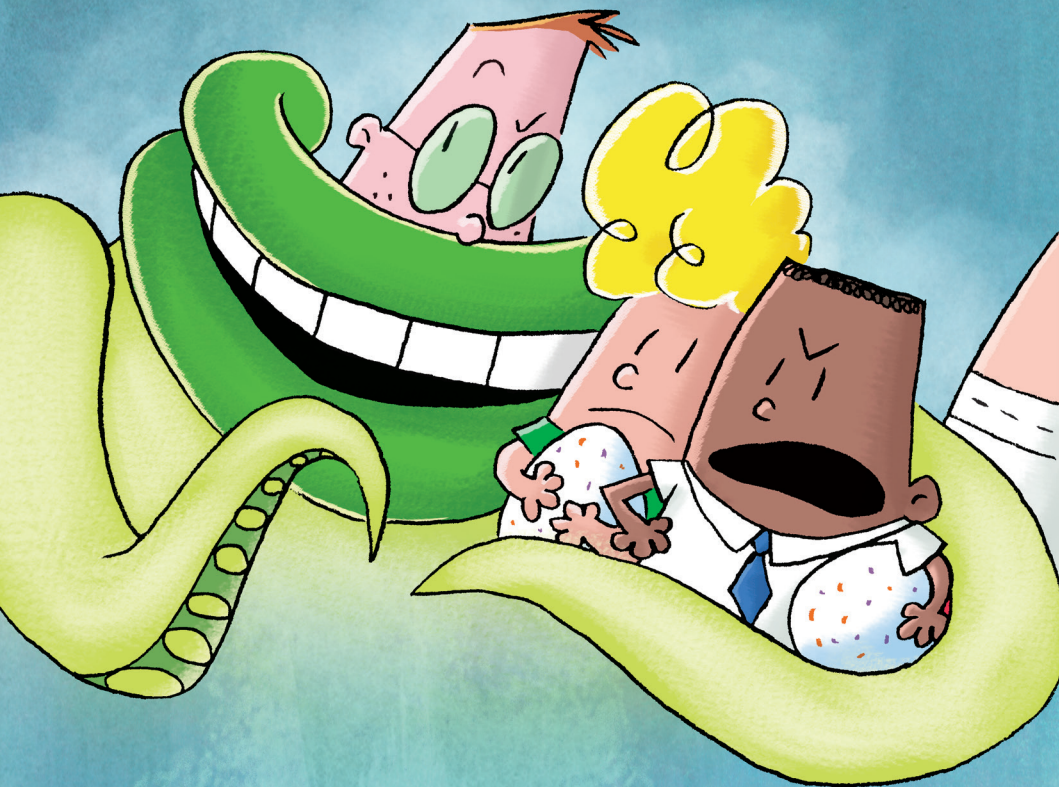
‘Ja,’ zei Harold. ‘Denken ze nog steeds dat we dat geld hebben gestolen uit de bank?’

‘Niet meer,’ zei Melvin, terwijl hij zichzelf trots op de rug klopte met een van zijn mechanische tentakels. ‘Gelukkig had ik dit lichtgevende, tijdreizende robotinktvispak in onze garage liggen. Daarmee ben ik terug in de tijd gegaan en heb ik de computer van de bank gehackt.’

‘Waarom?’ vroeg Harold.

‘Gewoon,’ zei Melvin. ‘Ik heb hun beveiligingsbeelden een beetje veranderd. Zolang jullie niet binnenkort een snor of een baard krijgen, zitten jullie wel snor.’

‘Wow,’ zei Harold. ‘Melvin Snuiter heeft ons gered. Ik kan het niet geloven!’

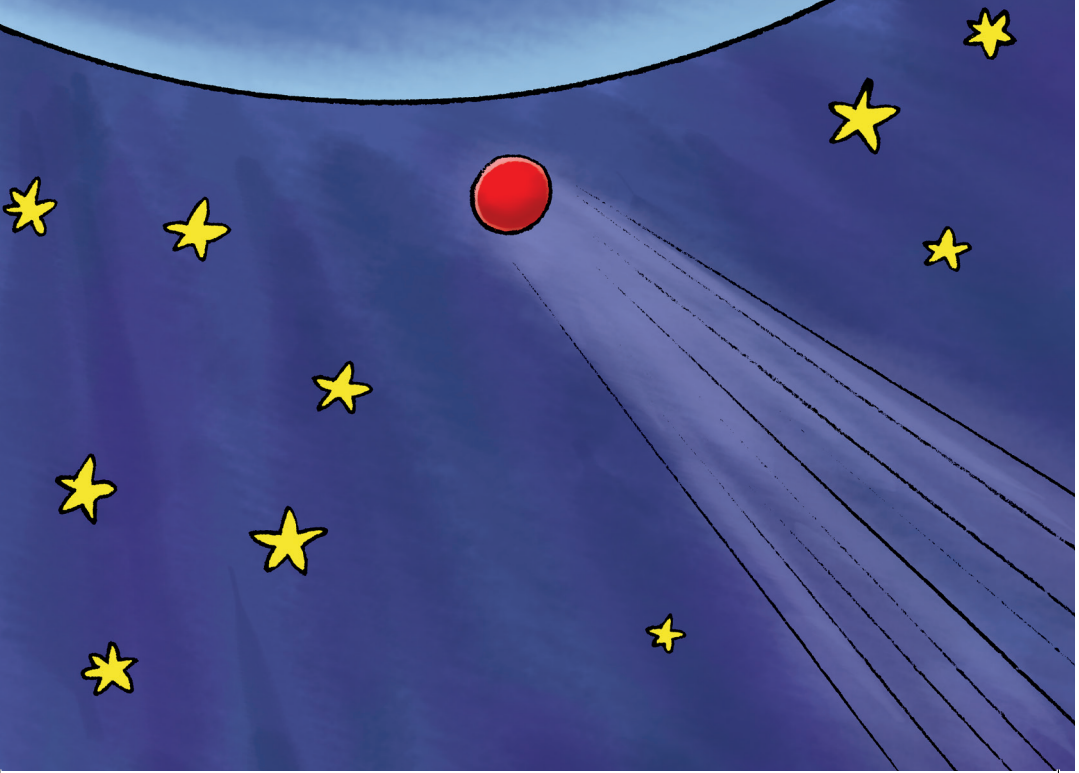
‘Ja, ik snap het niet, Melvin,’ zei Sjors achterdochtig. ‘Je hebt ons altijd gehaat. Waarom ben je opeens zo aardig?’

‘O, daar heb ik zo mijn redenen voor,’ zei Melvin. ‘Ik heb mijn redenen.’

En Melvin had inderdaad redenen. Een heel jaar vol met redenen. Maar voor ik je DAT verhaal kan vertellen, moet ik je eerst DIT verhaal vertellen...

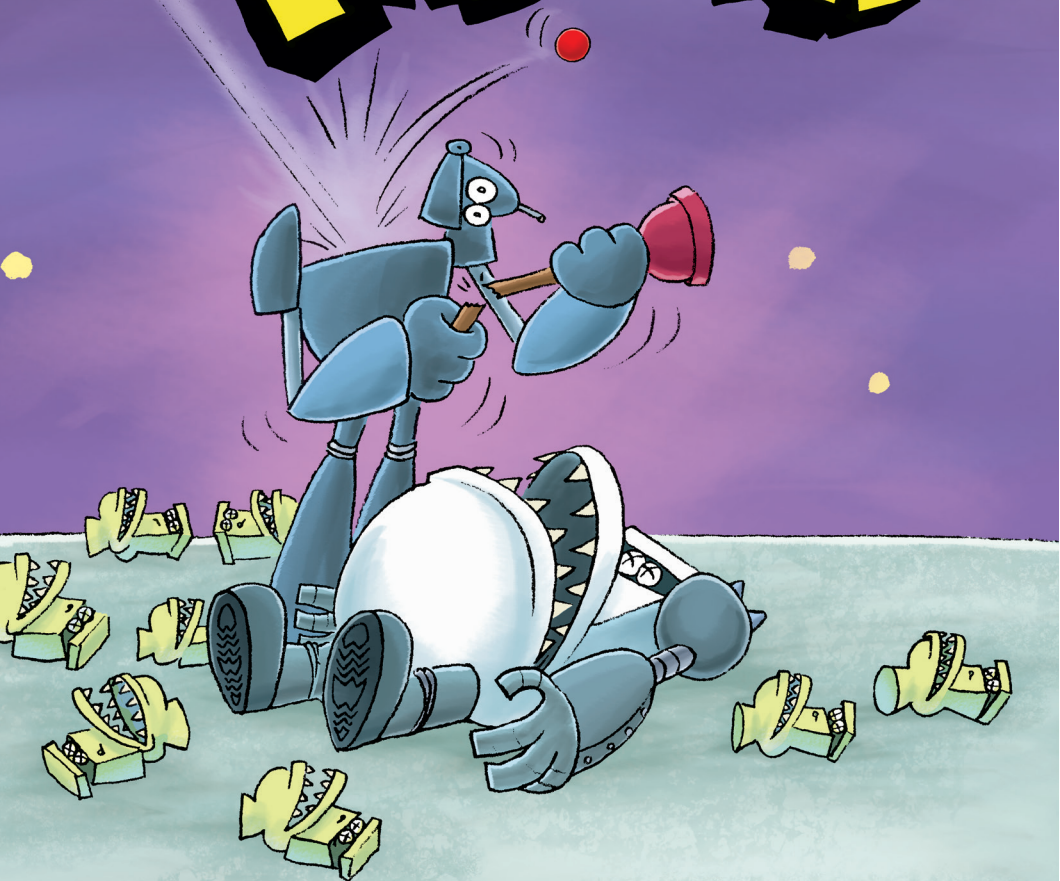
HOOFDSTUK 2 **VERVELEND HÈ,** **WANNEER ER EEN BAL** **TEGEN URANUS WORDT** **GESCHOPT?**

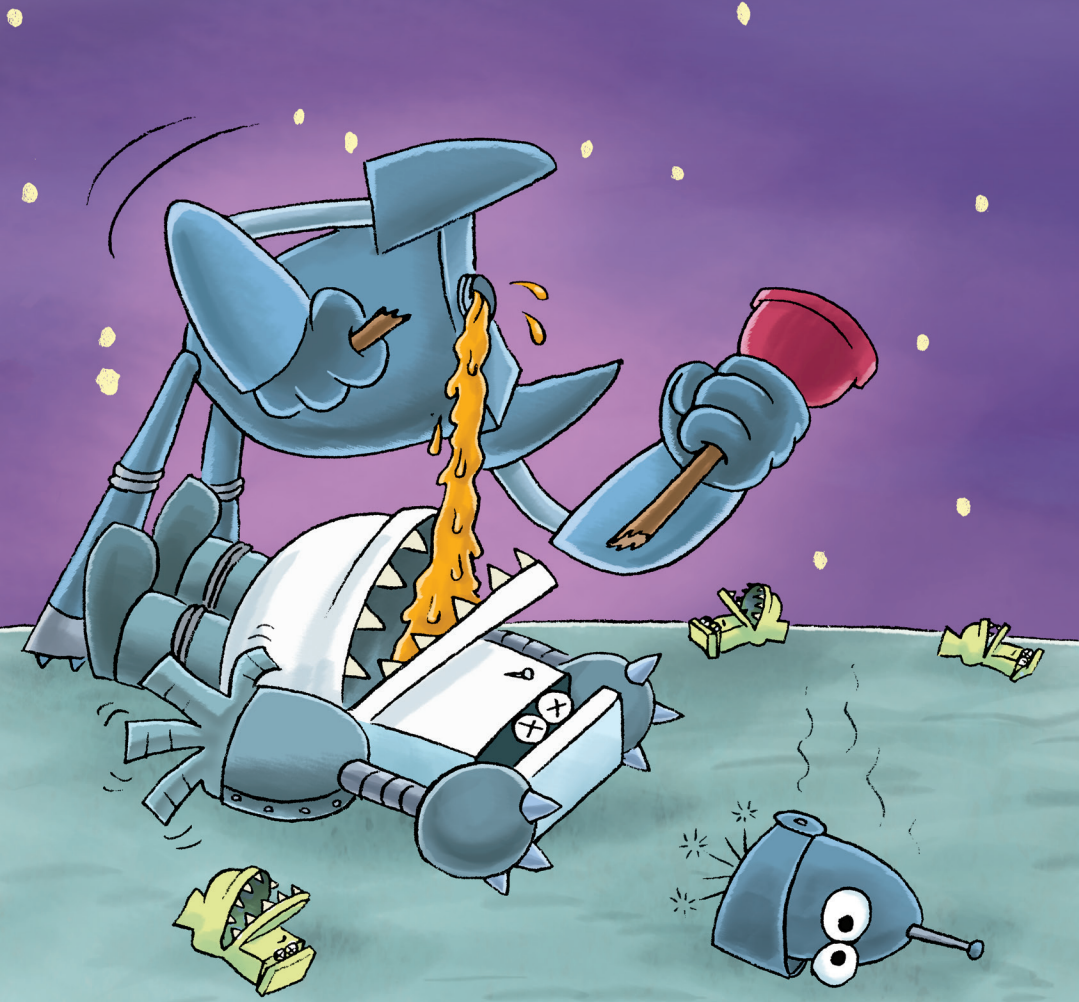
Ergens in de verste, donkerste uithoeken van ons zonnestelsel zoefde een rode rubberbal door de ruimte. De beste wetenschappers ter wereld konden niet uitleggen waar die vandaan was gekomen, of waarom die op Uranus afvloog, maar hij hield de afgelopen vijfenhalve boeken al dezelfde koers aan en niets kon hem tegenhouden.

De bal kwam steeds dichterbij een groepje porseleinen misbaksels dat op een hoop op het oppervlak lag van de ijsskoude planeet met de belachelijke naam. Ze werden met een wakere, oplettende blik in de gaten gehouden door een robotbewaker die bekendstaat als de Opperplover. Steeds sneller schoot de bal op ze af, totdat uiteindelijk...

KA-BLOINK

De kracht van de rode rubberbal stootte zo het hoofd van de Opperplopper eraf. De onthoofde bewaker hing een beetje naar voren waardoor er foto-atomisch transsompilerend getfantriplutoflutoverzigt sap uit zijn verminkte hals droop en langzaam in de open mond van het Turbo 2000 Toilet stroomde.

Dat was niet zo gunstig, want zoals iedere robotica-ingenieur je kan vertellen is het heel belangrijk om foto-atomisch transsompilerend getfantriplutoflutoverzipt sap zo ver mogelijk bij kwaadaardige robots vandaan te houden.

Je wilt er echt nog geen druppel van in hun mond krijgen, want dan komen ze tot leven en krijgen ze een niet te stoppen zin in slopen. Wat helaas precies is wat er die akelige nacht gebeurde op het vreselijk winderige oppervlak van Uranus.

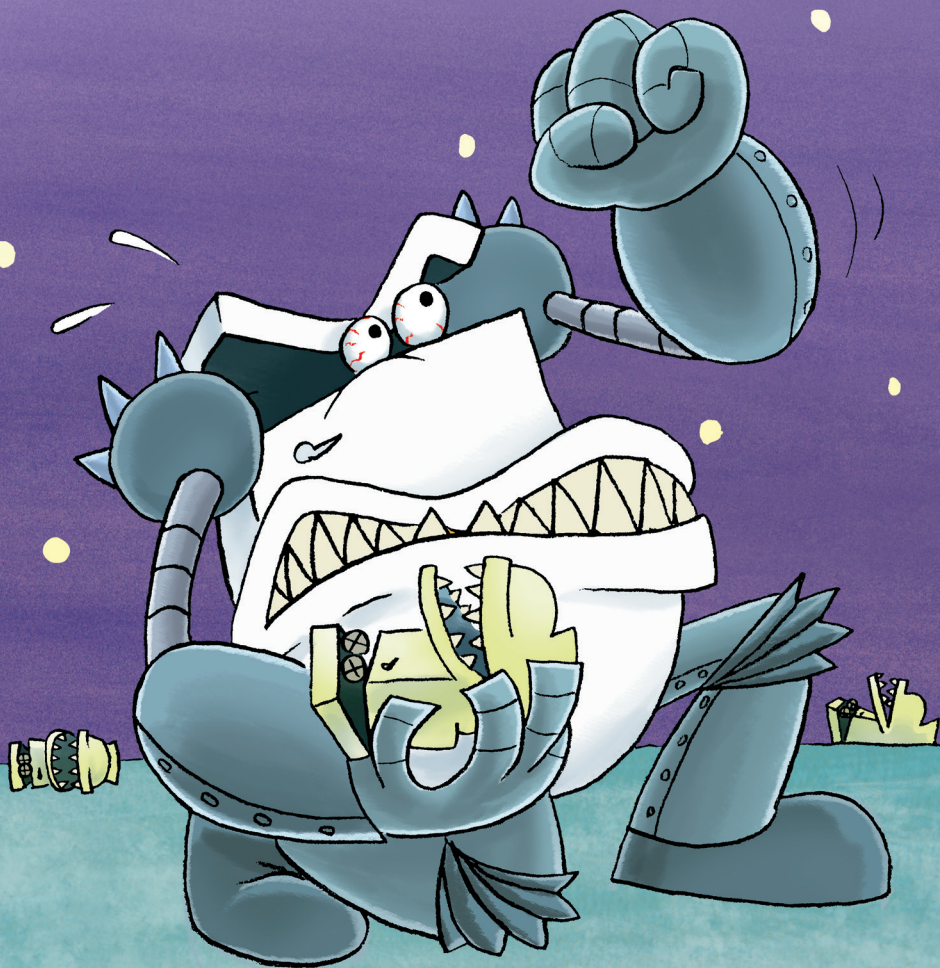

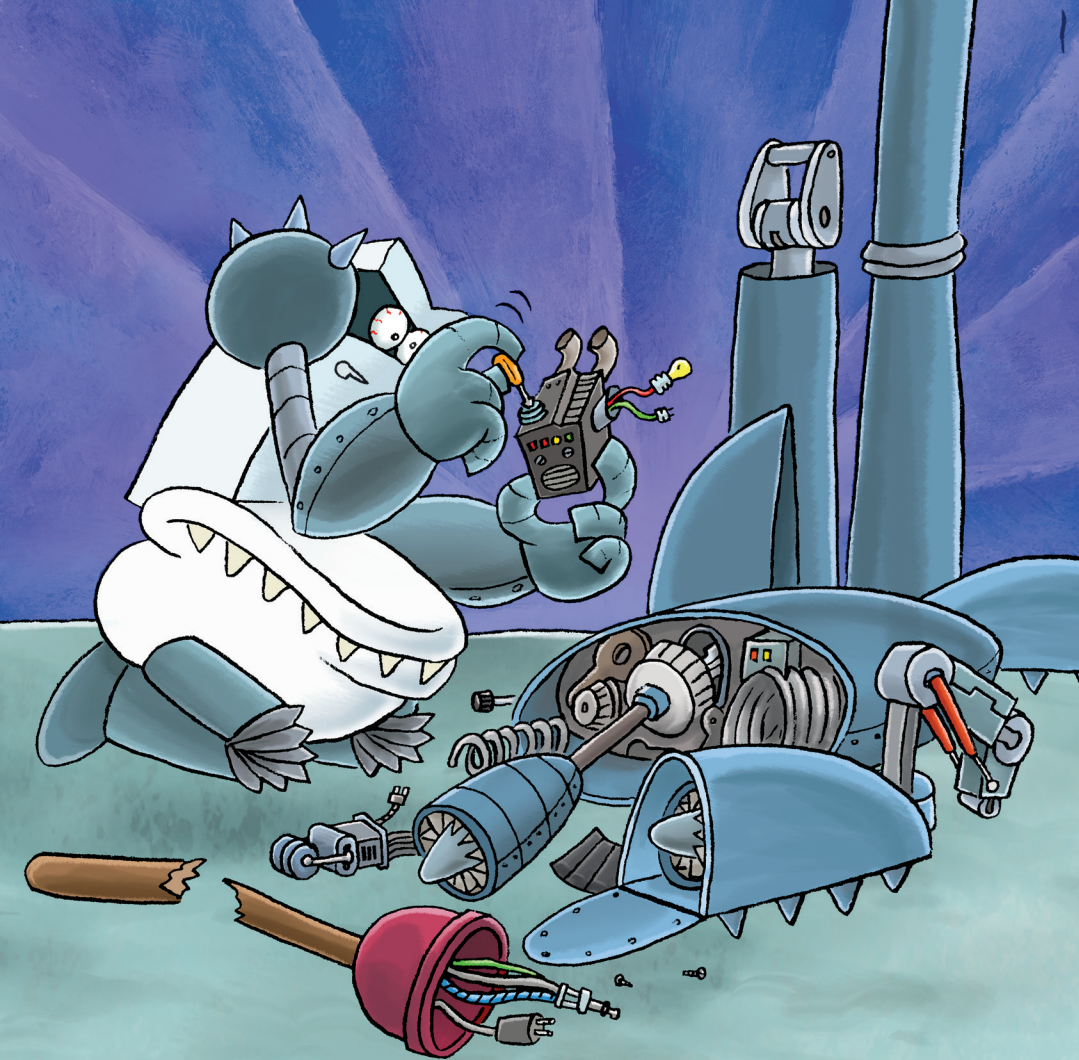
De bolle, bloeddoorlopen ogen van het Turbo 2000 Toilet schoten open en wiebelden wild in het rond. Zijn enorme linkerarm ging knarsend omhoog en wreef over de pijnlijke, kloppende zijkant van zijn porseleinen bril.

‘Waar ben ik in closetsnaam?’ zei hij, terwijl hij om zich heen keek naar zijn gevallen bondgenoten. Hij kwam onhandig en piepend over-eind, borstelde zichzelf af en bekeek de hoofdeloze puinhoop die ooit de Opperplopper was geweest. Toen wist hij het weer. Het gevecht. De nederlaag. De vernedering.

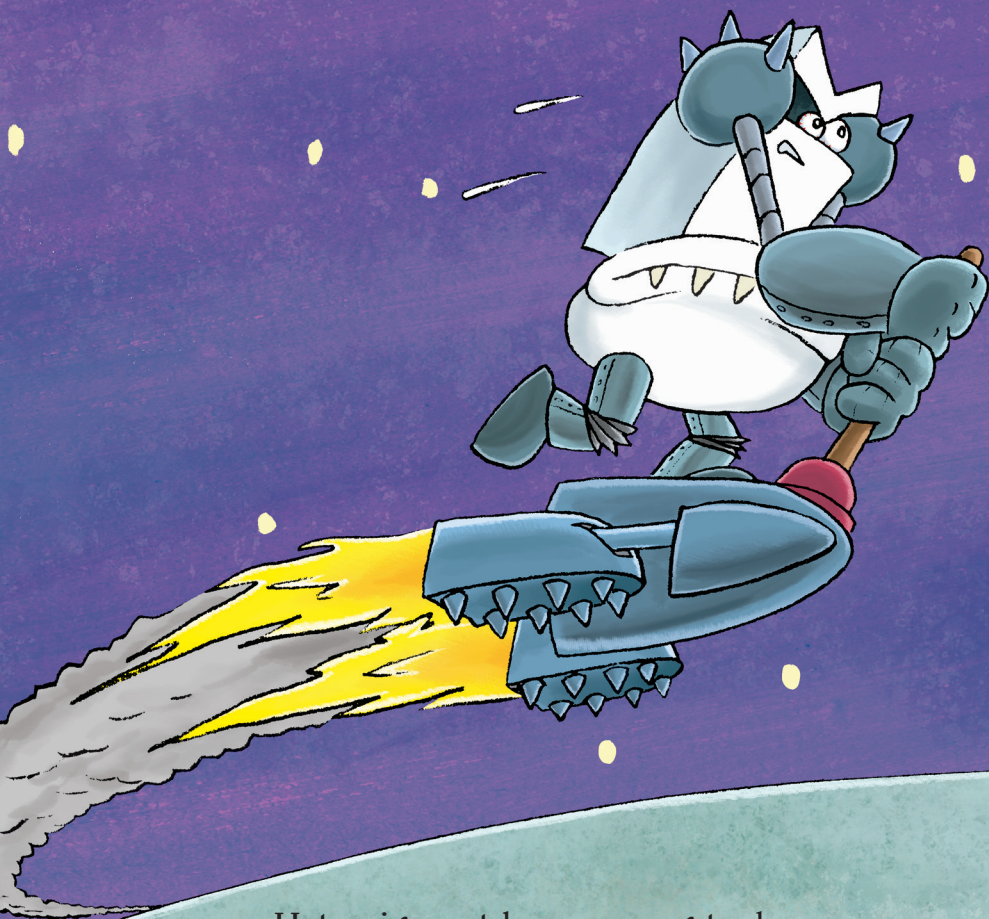
Het duurde niet lang of het Turbo 2000 Toilet had alle gebeurtenissen die hem en zijn leger van pratende plees tot dit ijskoude, ijzingwekkende einde hadden gebracht weer op een rijtje.

‘Ik moet terugslaan,’ zei hij, en hij klemde zijn messcherpe porseleinen tanden op elkaar. ‘Ik moet mijn gevallen bondgenoten wreken!’

Gelukkig voor hem was hij een robot, dus hij wist het een en ander van werktuigkunde. Hij deed er niet lang over om de Opperplopper te demonteren, de onderdelen anders in elkaar te zetten en een vliegende raketscooter te maken van de oude delen van zijn aartsvijand.

Het enige wat hem nu nog te doen stond, was de lange reis van Uranus naar de aarde ondernemen. Het was een reis waar hij bijna drie hele bladzijden over deed. En als hij aankwam, zou hij oorlog voeren tegen de beste mensen van de aarde. Een oorlog die het ware fundament van onze planeet zou bedreigen. Maar voor ik je DAT verhaal kan vertellen, moet ik je eerst DIT verhaal vertellen...

www.pilkey.com
www.graphic-novels.nl

Dorspronkelijke titel: *Captain Underpants and the Tyrannical Retaliation of the Turbo Toilet 2000*

Verschenen bij Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY
10012 USA

© 2014 Dav Pilkey

Voor deze uitgave:

© 2024 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Mariella Manfré

Omslagafbeelding en illustraties: Dav Pilkey en Phil Falco
Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 6709 6 (e-book 978 90 261 6710 2)

NUR 282, 283